

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **J. R.**, zastoupený MgA. Mgr. Pavlem Krylem, advokátem se sídlem Na Baště sv. Jiří 258/7, Praha 6, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2025, č. j. 3 A 54/2025 - 64, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1 000 Kč**, a to **ve lhůtě 3 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad městské části Praha 11 (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutím ze dne 11. 5. 2023, č. j. MCP11/23/034107/OKS/Kra (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), shledal žalobce vinným ze spáchání celkem 11 přestupků podle § 178 odst. 1 písm. a), f), g), h) a odst. 2 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „*stavební zákon*“), za což mu uložil úhrnnou pokutu ve výši 1 000 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 2. 2025, č. j. MHMP 168666/2025, změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že jeho výrok VIII. doplnil o slova „*čímž spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, a to úmyslně*“, a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“), který ji rozsudkem ze dne 18. 11. 2025, č. j. 3 A 54/2025 - 64, zamítl jako nedůvodnou.

[3] Rozsudek městského soudu žalobce (dále „*stěžovatel*“) napadá kasační stížností, kterou spojil s návrhem na přiznání jejího odkladného účinku.

[4] Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tím, že žalovanému nic nebrání ve vymáhání uložené pokuty. V případě okamžitého výkonu správního rozhodnutí stěžovateli dle jeho tvrzení hrozí závažná a obtížně napravitelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť je v době rozhodování o odkladném účinku již zatížen dvěma vykonatelnými peněžitými povinnostmi, jejichž souhrnná výše činí přibližně 1 400 000 Kč. Správní orgány přitom v obou případech shledaly, že okamžitá úhrada celé uložené částky by měla pro stěžovatele závažné majetkové důsledky a umožnily mu plnění ve splátkách. Okamžitý výkon rozhodnutí by tak vedl k souběhu více vykonatelných peněžitých povinností, jejichž účinky by bylo možné odstranit pouze obtížně nebo vůbec.

[5] Přiznáním odkladného účinku dle stěžovatele nevznikne újma na straně veřejného zájmu, neboť se jedná výlučně o peněžité plnění, zatímco jeho nepřiznání by mohlo vést k nevratným následkům na straně stěžovatele.

[6] Jako důvod pro přiznání odkladného účinku stěžovatel rovněž uvádí několik údajných pochybení žalovaného případně městského soudu při posuzování likvidační povahy pokuty, které však Nejvyšší správní soud dále podrobně nerekapituluje. Tyto skutečnosti totiž nejsou pro posouzení stěžovatelovy žádosti o přiznání odkladného účinku relevantní, jelikož se týkají samotné zákonnosti napadeného rozsudku městského soudu a stěžovatel je mohl namítat jako důvody kasační stížnosti.

[7] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí a odkazuje na část odůvodnění napadeného rozsudku, v níž se městský soud zabýval tvrzenou likvidační povahou uložené pokuty.

[8] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolomuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (resp. městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Podle citovaného ustanovení soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s.).

[10] Je třeba upozornit, že řízení o kasační stížnosti je charakterizováno přísnou dispoziční zásadou. To znamená, že soud je při posuzování důvodnosti návrhu oprávněn vycházet pouze z důvodů, které účastník ve svém návrhu uvede. Není úkolem ani oprávněním soudu za účastníka dohledávat či domýšlet konkrétní okolnosti a důvody ve prospěch jeho návrhu. To platí i pro návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

pokračování

[11] Z výše uvedeného plyne, že návrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizovaný a doložen konkrétními důkazy, protože navrhovatel nese jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní. K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, proto musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem konkrétně tato újma spočívá a jaký je její rozsah. Na podporu svých tvrzení pak stěžovatel musí navrhnout provedení odpovídajících důkazů (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32; citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[12] Stěžovatel ve svém návrhu pouze obecně uvádí, že mu v případě okamžitého výkonu správního rozhodnutí hrozí závažná a obtížně napravitelná újma v důsledku souběhu s jeho dalšími peněžitými povinnostmi. Je přitom přesvědčen, že toto obecné tvrzení lze doložit sdělením správního orgánu I. stupně ze dne 29. 1. 2025 a rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 18. 7. 2025, č. j. MCP11/25/133117/PO/mh, které připojil k návrhu na přiznání odkladného účinku. Uvedeným sdělením však správní orgán stěžovatele pouze informoval, že souhlasí s tím, aby pokutu ve výši 1 000 000 Kč uloženou mu rozhodnutím ze dne 11. 11. 2021, č. j. MCP11/21/059240/OKS/Kra, uhradil formou splátek. Rozhodnutím ze dne 18. 7. 2025 pak správní orgán stěžovateli povolil uhradit pokutu ve výši 400 000 Kč uloženou mu rozhodnutím ze dne 28. 11. 2022, č. j. MCP11/22/039071/OKS/Kra, 17 splátkami dle splátkového kalendáře.

[13] Stěžovatelem tvrzené skutečnosti dle Nejvyššího správního soudu bez dalšího nepředstavují výjimečný a mimořádný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel ve svém návrhu netvrdí, jaké konkrétní dopady by pro něj měl výkon správního rozhodnutí. Pouhá skutečnost, že k výkonu rozhodnutí může dojít, přitom nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[14] Nebezpečí vážné újmy v důsledku výkonu správního rozhodnutí pak nevyplývá ani ze stěžovatelem výše uvedených listin. Z těch totiž vyplývá pouze to, že stěžovateli byly uloženy jiné pokuty, které je povinen zaplatit, a že mu bylo umožněno tyto pokuty hradit ve splátkách. Stěžovatelem předložené listiny však nijak neprokazují, jaký konkrétní zásah by měl výkon rozhodnutí do jeho majetkové sféry, ke které se ostatně v návrhu na přiznání odkladného účinku ani podrobněji nevyjádřil.

[15] Pro úplnost pak Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel sice tvrdil, že je v době rozhodování o jeho návrhu zatížen peněžitými povinnostmi v celkové výši 1 400 000 Kč. Z předložených listin však vyplývá, že pokud by hradil uložené pokuty dle podmínek stanovených správním orgánem I. stupně, zbývalo by mu ke dni vydání tohoto usnesení uhradit nanejvýš částku 340 000 Kč.

[16] S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (výrok I. tohoto usnesení). Tímto rozhodnutím se nikterak nepředjímá podoba budoucího rozhodnutí ve věci samé.

[17] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023 - 21, č. 4616/2024 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud proto výrokem II. tohoto usnesení uložil stěžovateli povinnost soudní poplatek zaplatit. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[18] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 - 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1210428625

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. března 2026

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu